

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К
щодо проекту Закону про державну підтримку жінок,
яким присвоєно почесне звання України «Мати-героїня»
(реєстр. № 4185 від 10 березня 2016 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя на засіданні 6 вересня 2016 року (протокол № 50) розглянув на відповідність Конституції України проект Закону про державну підтримку жінок, яким присвоєно почесне звання України «Мати-героїня» (далі – Законопроект) (реєстр. № 4185 від 10 березня 2016 року), поданий народним депутатом України Писаренком В.В.

Згідно з пояснювальною запискою Законопроект розроблено з метою підвищення поваги до материнства та забезпечення належної соціальної підтримки жінкам, яким присвоєно почесне звання України «Мати-героїня».

Для досягнення мети автором пропонується визначити напрями державної політики популяризації материнства, регламентувати основні підстави та критерії присвоєння Почесного звання України «Мати-героїня» та встановити низку соціальних гарантій жінкам, яким присвоєно почесне звання України «Мати-героїня».

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

Основному Закону України зазначено, що Україна є соціальною, правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), За приписом частини другої статті 19 Основного Закону України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Конституційний Суд України у Рішенні від 17 березня 2005 року № 1-рп/2005 зазначив, що згідно з Конституцією України ознаками України як соціальної держави є соціальна спрямованість економіки, закріплення та державні гарантії реалізації соціальних прав громадян, зокрема їх прав на соціальний захист і достатній життєвий рівень (статті 46, 48), тощо. Це зобов'язує державу

відповідним чином регулювати економічні процеси, встановлювати і застосовувати справедливі та ефективні форми перерозподілу суспільного доходу з метою забезпечення добробуту всіх громадян.

Відповідно до частини першої статті 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Із змісту вказаної статті випливає, що визначення обов'язкових гарантій соціального захисту не виключає можливості запровадження законом інших додаткових гарантій у цій сфері (наприклад, соціальної допомоги різних видів) (абзаци третій-п'ятий підпункту 4.1 пункту 4 мотивувальної частини).

Основним Законом України (частина третя статті 51) встановлено, що материнство охороняється державою.

Загальною декларацією прав людини (частина друга статті 25) проголошено, що материнство дає право на особливе піклування і допомогу.

За Основним Законом України основи соціального захисту, а також засади охорони материнства визначаються виключно законами України (пункт 6 частини першої статті 92), державні нагороди встановлюються виключно законами України (пункт 5 частини другої статті 92). Прийняття законів Конституція України відносить до повноважень Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади в Україні (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про державну підтримку жінок, яким присвоєно почесне звання України «Мати-героїня» (реєстр. № 4185 від 10 березня 2016 року), поданий народним депутатом України Писаренком В.В., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ